

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Pravicový extremismus vychází z rasismu (**rasová nenávisť**) a xenofobie (strach z cizinců). Je založen na přesvědčení, že v aktuální společnosti existuje nerovnost. Podle představy o rasové čistotě (**vytvoření společnosti jedné vybrané rasy**) chtějí zastánci pravicového extremismu vytvořit novou společnost. Mezi klasické projevy pravicového extremismu patří: rasismus, antisemitismus (nenávisť vůči židům) a fašismus/neofašismus, nacismus a neonacismus.

Pravicový extremismus: jeho základním východiskem je rasismus, projevující se jako přesvědčení o výjimečnosti a převaze bílého etnika. Argumentem jsou rasově-antropologické teorie poloviny minulého století, z nichž čerpali ideologové Třetí říše. Nejhorším zločinem je podle pravicových extrémistů míšení bílé rasy s ostatními. Rasisté vidí nutnost vypuknutí „rasové svaté války“- „RAHOWA“, jako rozhodující boj bílé rasy za přežití. Cílem pravicových hnutí je vítězství, které umožní vytvoření nové společnosti. Způsoby jakými k těmto ideálům (**představám**)

chtějí dojít jsou různé, od našeho dobrovolného přijetí jejich „správných“ myšlenek, přes boj proti nepřátelům, až k tomu nejhoršímu způsobu - k vyhlazovacím válkám.

TYOLOGIE ČLENŮ A PŘÍZIVCŮ EXTREMISTICKÝCH HNUTÍ

K extremistickým hnutím se lidé přidávají většinou v době dospívání někdy mezi 15- 19 rokem. Podle mého názoru je to způsobeno tím, že se mladí lidé chtějí odpoutat od rodičů a být jiní než oni, ne tak usedlí a plní starostí. Co je ovlivní, aby se přiklonili „napravo“ nebo „nalevo“ je, dle mého názoru, působení rodičů v raném vývoji a také kamarádů a lidí, se kterými se jedinec stýká. Potom už záleží jenom na něm, se kterou ideologií se ztotožní.

Institut pro výzkum veřejného mínění provedl v letech 1997-1998 výzkum zabývající se příčinami vzniku extremistických nálad. Na základě tohoto výzkumu je možné provést následující závěry:

- Většina extremistů jsou mladí lidé.
- Vůdčí osobnosti těchto hnutí jsou lidé vyznačující se sklonem k mesiášství (**spasitelství**).
- Řadoví členové jsou především jedinci, kteří se dostali do nějaké tísně (např. problémy doma, ve škole).

- Nejrizikovější skupinou je mládež, jelikož nepociťuje strach o majetek, svým věkem přirozeně směřuje k radikalismu a k řešení chyb, které velmi citelně vnímá.

- Mladým lidem vyhovuje černobílé vidění světa, koncentrace (**spojení**) problémů do jednoduchých hesel, hledání nepřítele, který je za vše odpovědný. Navrhovaná řešení problémů ve skupině jsou jednoduchá, zdánlivě řeší problém ihned a uspokojivě.

Mladí skinheads jsou převážně učni, dělníci, případně nezaměstnaní, maturitu má malá část z nich, vysokoškoláci jsou raritou. Mají sklon k jednoduchým silovým řešením problémů, v dnešní technologické společnosti se cítí spíše nejistě. Jsou to mladí lidé, kteří tíhnou k jasným definovaným strukturám a nejasnost či neurčitost je děsí. Potřebují jasně definované struktury z hlediska toho co je špatné a co dobré. Z toho plyne důraz pravicových extrémistů na pořádek a jasný řád.

SKINHEADS

Počátky hnutí skinheads bychom našli ve druhé polovině šedesátých let ve Velké Británii. V té době dochází na trhu práce k významným změnám -v důsledku

modernizace narůstá nezaměstnanost. V dělnických čtvrtích velkých měst vzniká nové hnutí dělnické mládeže. Jeho příslušníci většinou opovrhovali vzděláním, nesnášeli studenty, ostře se vyhrožovali proti hnutí hippies (tvořenému hlavně mládeží ze středních vrstev), nesnášeli také narkomany, kladli důraz především na svůj dělnický původ a vyžívali se ve rvačkách. Dělnický původ vyjadřovalo i typické oblečení těchto mladých lidí: vysoké těžké boty tzv. Marten's (popřípadě pracovní boty s okovanou špičkou, jaké nosili dělníci v docích) podle bot se jim také přezdívalo „boot boys“ vojenské bundy „bombery“, džíny kšandy nošené přes košili a nakrátko ostříhané vlasypodle nichž se jim začalo říkat skinheads. Tito „skinheads“ tehdy zcela nevýznamní, rasismus nevyznávali. Bylo to nepolitické hnutí, kterému šlo především o odlišení se od „lepší“ společnosti. Jejich hlavní zábavou bylo pití piva, z něhož se stal kultovní napoj, vysedávání v hospůdkách a rockových klubech, rvačky a návštěvy fotbalových zápasů. Byli velmi tvrdí a společensky nepřizpůsobiví. K radikalizaci hnutí došlo na počátku 80. let, kdy britská národně socialistická strana Národní fronta (NF) zneužila hnutí skinheads ve svůj prospěch. NF (**Národní Fronta**) rekrutovala (**byli odváděni**) mladíky z ulice a využívala je pro své pouliční bitky. U mnoha skinheads došlo postupně k odklonu od původních ideálů (**představ**). To postupně vedlo ke vzniku ideologie(soubor myšlenek a představ) White power,

(bílá moc) která se otevřeně hlásila k nacionálnímu socialismu. Uvedené heslo se postupně stalo typické pro skupiny neonacistického typu, jako zástupné **(náhradní)** heslo rasové války. Skinheads si dlouho zachovali původní vnější znaky, které jsou na rozdíl od jiných mládežnických hnutí či módních stylů vysoce účelové. V poslední době však některé skupiny skinů typickou výstroj opouštějí a z nejrůznějších důvodů dávají přednost sportovnímu oblečení (nejčastěji značky Umbro).

Mezi nejaktivnější organizace hnutí skinheads patří v současné době Bohemia Hammer Skins (B.H.S) **(KLADIVO ČECH)** a Blood and Honour (BaH) **(KREV A ČEST)**

Zprvé napomáhá jednotlivci identifikovat se s hnutím, členům hnutí poznat svoje sympatizanty a rozeznávat se mezi sebou na první pohled. Zejména v případě koncertů White Power music, které jsou organizovány jako soukromé oslavy, je vnější symbolika v podobě nášivek jedním z identifikátorů, který zaručuje bezproblémový vstup na koncert. Zadruhé je prostřednictvím symbolů vytvářena mystika hnutí. Symboly představují vyjádření určité myšlenky, ideje či odkazu, jednotlivá hnutí se prostřednictvím svých členů deklarují jako jejich pokračovatelé a nositelé jejich myšlenek do budoucna. Vytváří se struktura symbolů, hnutí se posiluje, neboť sdílí myšlenku určenou pouze vybraným jednotlivcům. Zatřetí umožňuje používání zástupných symbolů vyjádřit rasistické, xenofobní a antisemitské myšlenky způsobem, který není otevřeně rasistický, xenofobní či

antisemitistický, neodporuje zákonu a není tedy stíhatelný. Za čtvrté především v případě verbálních projevů, skandování hesel, dochází k posilování pocitu moci, síly a sounáležitosti se skupinou, resp. neonacistickou organizací.

